तमेवाह काकइवकृष्णः महत्योहनूकपोलपांतीयस्य व्हस्वीपादीयस्य ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ गिरिःकाननंगोचरःआश्रयोनतुपुरादिप्रवेशोयेषाम् तत्र हेतुः येनकारणेनासावहरत् ततस्तस्यवंश्यास्तथाभूताः ॥ ४६ ॥ इतिचतुर्थेटीकायांचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४॥ ततः पंचदशेविषेर्मथनाद्वेनबाहुतः जातस्यतुपृथोरुक्तमभिषेकाईणादिकम्॥ १॥ १॥ १॥ किमित्यूचुरित्यतआह एषइतिचतुर्भिः लक्ष्म्याः सं

काकरुणोऽतिक्स्वांगोक्सवाहुर्महाहनुः॥ क्स्वपान्निमनासाग्रोरकाक्षस्ताममूर्द्धजः॥४४॥ तंतुतेऽव नतंदीनंकिकरोमीतिवादिनम्॥ निषीदेत्यबुवंस्तातसनिषादस्ततोभवत्॥ ४५॥ तस्यवंश्यास्तुनेषादागि रिकाननगोचराः॥ येनाहरज्ञायमानोवेनकल्मषमुल्बणम्॥ ४६॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेचतुर्थ स्कंधेपृथ्वरितेनिषादोत्पत्तिर्नामचतुर्दशोऽध्यायः॥ १४॥॥ ॥ भन्नेयउवाच पुनर्विप्रेरपुत्रस्यमहीपतेः॥ बाहुभ्यांमध्यमानाभ्यांमिथुनंसमपद्यत॥ १॥ तदृष्ट्वामिथुनंजातम्बयोब स्रवादिनः॥ उचुःपरमसंतुष्टाविदित्वाभगवत्कलाम्॥ २॥ ऋषयउचुः वनपालिनी॥इयंचलक्ष्म्याःसंभूतिःपुरुषस्यानपायिनी॥३॥अयंतुप्रथमोराज्ञांपुमान्प्रथयितायशः॥ पृथ्नीममहाराजोभविष्यतिपृथुश्रवाः॥ ४॥ इयंचसुदतीदेवीगुणभूषणभूषणा ॥ अचिनीमवरारोहापृ थुमेवावरुंधती॥ ५॥ एषसाक्षाद्धरेरंशोजातोलोकरिरक्षया॥ इयंचतत्पराहिश्रीरनुजज्ञेऽनपायिनी॥६॥ प्रशंसंतिस्मतंविप्रागंधर्वप्रवराजगुः॥ मुमुचुःसुमनोधाराःसिद्धानृत्यंतिस्वःस्त्रियः ७॥ शंखतूर्यम्टंगाद्यानेदुर्दुदुभयोदिवि॥तत्रसर्वउपाजग्मुर्दैविषिपितृणांगणाः॥८॥ब्रह्माजगदुरुर्दैवैःसहा स्तत्यसुरेश्वरैः॥वैन्यस्यद्क्षिणोहस्तेदृह्वाचिन्हंगदाभृतः॥१॥

भूतिःकला॥ ३॥ अत्रयःपुमान्सतुमहाराजोभ विष्यति ॥ ४ ॥ सुद्तीशोभनदंतवती गुणानांभूषणानांचभूषणरूपा अवहंधतीभर्तृत्वेनभजंतीभविष्यति ॥ ५ ॥ अत्रहेतुः एषइति लोकस्यिरर 🐯 ॥ ३०॥ क्षयारिरक्षयिषया॥ ६॥ स्वःस्त्रियः अप्सरसोनृत्यंतिस्म ॥ ७॥ ८॥ देवैःसहासृत्यआगत्य वैन्यस्यपृथोः चिन्हरेखालकंचकम् ॥ ९॥

अ०१४